

337231 - اگر امام نماز وتر نخواند و نماز را به پایان رساند و مأمومان نیز همراه او برگشتند، آیا اجر قیام یک شب برایشان نوشته می‌شود؟

سوال

در این دوره کرونا از نماز خواندن در مساجد منع شده‌ایم. برای همین من و برخی از دوستانم برای نماز عشا و قیام تراویح جمع شدیم و تصمیم گرفتیم که وتر را به آخر شب موکول کنیم تا همراه با خانواده خودمان در خانه نماز بگذاریم. تا این که شیخی آمد و گفت: واجب آن است که نماز وتر را ادا کنیم و بر اساس سنت نماز را به پایان برسانیم و همچنین برای این که اجر قیام شب را به دست آوریم، و این حدیث را ذکر کرده که «هر کس همراه امام به نماز برخیزد تا آن که امام نمازش را به پایان برساند، برایش قیام یک شب نوشته می‌شود». با ذکر این نکته که هر یک از ما دو رکعت از نماز را امامت می‌کنیم و همه با هم نماز را در خانه من به پایان می‌رسانیم. او به ما گفت: سرورمان عمر بن الخطاب وقتی مردم را برای قیام رمضان یکجا کرد قیام را ۱۱ رکعت ادا کردند، بنابراین شما نیز باید ۱۱ رکعت ادا کنید. به او گفتیم که ما نماز را در خانه مان کامل می‌کنیم. او گفت: وتر را ادا کنید و بعدا [با خواندن یک وتر دیگر] نقضش کنید و سپس با خانواده‌تان هرچقدر می‌توانید نماز بگذارید و سپس در پایان شب وتر را ادا کنید. ما نیز همگی برخاستیم و وتر دیگری خواندیم. آیا توافق ما بر این که همگی وتر را به تاخیر اندازیم خلاف سنت است؟

پاسخ مفصل

اولاً:

اشکالی ندارد که امام تراویح را برای جماعت بدون وتر بخواند تا آن که هر یک آخر شب وترشان را ادا کنند و امید است که تحت حدیثی که نسائی (۱۳۶۴) از ابوذر روایت کرده است وارد شوند، آن جا که می‌گوید: همراه با رسول الله - صلی الله علیه وسلم - رمضان را روزه شدیم و پیامبر - صلی الله علیه وسلم - با ما قیام [را به جماعت] نخواند تا آن که هفت روز از ماه باقی ماند پس با ما نماز گزارد تا آن که حدود یک سوم شب گذشت، سپس شش شب مانده [از رمضان] با ما نماز نگزارد، پس چون پنج شب [مانده از رمضان] بود، با ما نماز گزارد تا آن که حدود نصف شب گذشت؛ گفتیم ای رسول الله، اگر قیام این شب را برای ما کامل می‌کردی. فرمود: «مرد اگر همراه با امام نماز بگزارد تا آن که از نماز بازگردد، برایش قیام یک شب [کامل] نوشته می‌شود» آلبانی در «صحیح النسائی» آن را صحیح دانسته است.

بنابراین، اجری که در حدیث وارد شده با نماز گزاردن پشت سر امام از اول تا وقتی که امام [نمازش را به پایان برساند و] بازگردد، محقق می‌شود و تفاوتی ندارد که وتر بخواند یا نه.

از شیخ ابن باز. رحمه الله. پرسیده شد: «کسی که همراه با امام در نماز تراویح نماز بگزارد و همراه با او در تهجد که آخر شب برگزار می شود شرکت نکند، آیا همان برایش به عنوان قیام کامل یک شب نوشته می شود؟»

ایشان گفتند: کسی که با امام به نماز برخیزد تا آن که امام نمازش را به پایان برساند برایش اجر قیام یک شب نوشته می شود، اگر امام با آن ها در آغاز شب نماز بگزارد و با آنان وتر بخواند. و اگر همراه با کسانی که در پایان شب نماز می گزارند نیز بیشتر بخواند اشکالی ندارد، اما اگر با اولی وتر را ادا کرده دوباره وتر نمی خواند. یعنی هرآن چه توانست را ادا می کند اما بدون آن که وتر بخواند. اگر امام [تراویح] دوم وتر خواند با او وارد نماز می شود اما با خواندن یک رکعت اضافه [پس از سلام امام] آن را شَفَع (زوج) می کند. زیرا رسول الله. صلی الله علیه وسلم. می فرماید: «دو وتر در یک شب نیست». پیامبر. صلی الله علیه وسلم. این چنین فرموده است، بنابراین اگر مثلاً در حرم [یا در غیر حرم] وتر را با کسی که اول نماز گزارده ادا کرد. در صورتی که امام [تراویح] اول وتر خواند [وتر می خواند] و اگر وتر نخواند که الحمدلله. اما اگر امام اولی وتر خواند و همراه با او وتر را ادا کرد با [امام] دومی وتر نمی کند، اما با دومی تا جایی که برایش امکان داشت نماز می گزارد و همراه او وتر نمی کند و اگر با او نماز وتر خواند رکعت پایانی را با اضافه کردن یک رکعت شَفَع می کند به دلیل سخن پیامبر. صلی الله علیه وسلم. که «دو وتر در یک شب نیست» (فتاوی نور علی الدرب: ۴۶۰/۹).

در حدیث چیزی نیامده که این فضیلت در صورتی است که امام با آنان وتر خوانده باشد.

اما آن چه از عمل صحابه روایت شده به عنوان قیدی برای این حدیث به شمار نمی آید؛ بلکه این چیزی بود که از صحابه واقع شده است.

همچنین این بهتر است که امام با آنان وتر را ادا کند، مگر آن که بخواهد بعداً در پایان شب دوباره به جماعت نماز بگزارد.

وجه بهتر بودن این که با آنان وتر بخواند این است که این فعل رسول الله. صلی الله علیه وسلم. است که با صحابه نماز گزارند، سپس عمل اصحابشان بعد از ایشان چنین بود، با وجود آن که آنان در آغاز شب نماز می گزارند.

محمد بن نصر مروزی در «قیام اللیل» (۲۱۷) از جابر. رضی الله عنه. روایت کرده که گفت: «رسول الله. صلی الله علیه وسلم. شبی در رمضان هشت رکعت به همراه وتر گزارد، پس چون شب بعد رسید در مسجد جمع شدیم و امیدوار بودیم که به نزد ما بیرون آید، و همچنان آن جا بودیم تا صبح شد [آن گاه آمد و] فرمود: «من خوش نداشتم و ترسیدم که وتر بر شما واجب شود».

و مالک در موطا (۴) از سائب بن یزید روایت کرده که گفت «عمر بن خطاب، اُبی بن کعب و تمیم داری را امر کرد تا برای مردم یازده رکعت نماز را امامت کنند. راوی می گوید: پس قاری سوره های «مئین» را می خواند تا جایی که به سبب طول قیام به عصا تکیه می دادیم و از نماز باز نمی گشتیم مگر با سر زدن فجر». (سوره های مئین: سوره هایی که بعد از هفت سوره بزرگ آغاز قرآن قرار دارند و حدود صد آیه دارند).

بنابراین بهتر آن است که امام وتر را بخواند اما شما پشت سر او شفع بخوانید، سپس او اگر خواست در پایان شب نیز امامت می کند بدون آن که وتر کند.

در «کشاف القناع» (۱/ ۴۲۷) آمده است: «پس اگر دوست داشت» کسی که می خواهد بعدا تهجد بخواند «از امام» در وترش «پس از آن که امام سلام گفت» یعنی نماز وتر را سلام گفت «برمی خیزد و آن را» یعنی رکعت وتر را با خواندن «رکعتی دیگر شفع می کند». سپس هرگاه تهجد بخواند وتر را همانجا می خواند تا فضیلت پیروی از امام تا پایان نمازش را به دست بیاورد و فضیلت قرار دادن وتر در آخر نمازهایش را نیز به دست آورد.

«و کسی که وتر کند» در جماعت یا به شکل منفرد «سپس خواست نماز بگزارد» یعنی تطوع «پس از آن» یعنی پس از وتر «وترش را نقض نمی کند» یعنی آن را «با خواندن یک رکعت» شفع نمی کند، بنابر قول عائشه که از ایشان درباره کسی پرسیده شد که وترش را نقض می کند و ایشان گفتند: او کسی است که با وترش بازی می کند. به روایت سعید و دیگران.

«و هر چه خواست تا طلوع فجر دوم شفع می خواند»؛ زیرا از پیامبر - صلی الله علیه وسلم - به صحت رسیده که ایشان «بعد از وتر دو رکعت می گزارند»، «و وتر نمی خواند» یعنی به همان وتری که قبل از تهجدش خوانده اکتفا می کرد زیرا پیامبر - صلی الله علیه وسلم - می فرماید: «دو وتر در یک شب نیست». به روایت احمد و ابوداؤد از قیس بن طلق از پدرش و در قیس اندکی سستی است».

اما آنچه به نظر می آید این است که جماعت اگر محدود باشد. چنان که در سؤال شما آمده. و همه بعد از بازگشت با خانواده هایشان نماز می گزارند، اشکالی ندارد و کراهتی ندارد که همه وترشان را به آخر شب موکول کنند بلکه به نظر می آید این در حق آنان بهتر باشد؛ زیرا پیامبر - صلی الله علیه وسلم - می فرماید: «آخرین نمازتان در شب را وتر قرار دهید» به روایت بخاری (۹۹۸) و مسلم (۷۵۱).

همچنین پاسخ های شماره (37729) و شماره (216236) را ببینید.

بنابراین، فضیلت به تاخیر انداختن وتر در صورت اطمینان از فوت نشدنش و خواندن جماعت دیگری در خانه، بهتر از زودتر خواندن وتر با جماعت اول است که اگر وتر بخواند بعدش دوباره نماز خواهند خواند و امید است که این گونه عمل به همه وجوه سنت را یک جا کرده باشند و اجر قیام لیل و اجر نماز با امام را از دست ندهند.

ثانیا:

چند نفر بودن امام‌های تراویح ایرادی ندارد زیرا حکم یک امام را دارند و کسی که با آن‌ها نماز بگذارد تا نمازشان به پایان برسد، اجر را به دست خواهد آورد.

از شیخ ابن عثیمین - رحمه الله - پرسیده شد: کسی که با امام اول نماز تراویح را بخواند سپس [با پایان امامت امام اول] برود و بگوید که بر اساس نص حدیث من اجر قیام یک شب را برده‌ام چون من با امام [اول] شروع کرده‌ام و با او نمازم را به پایان رسانده‌ام؟

ایشان گفتند: اما این سخن ایشان که «هر کس با امام به نماز ایستد تا آن‌که نمازش به پایان برسد برایش [اجر] قیام یک شب [کامل] نوشته می‌شود» این درست است.

اما آیا دو امام در یک مسجد هر یک از آن‌ها یک امام مستقل به حساب می‌آید یا هر کدام نایب و جایگزین دیگری است؟

آن‌چه به نظر می‌رسد احتمال دوم است یعنی آن‌که هر یک نایب دیگری و مکمل اوست.

بر این اساس، اگر در یک مسجد دو امام [برای تراویح] امامت می‌کنند این دو امام به منزله یک امام هستند و انسان باید بماند تا آن‌که امام دوم نمازش را به پایان برساند و برگردد، زیرا ما می‌دانیم که دومی کامل کننده نماز اولی است.

بر این اساس توصیه من به برادرانم این است که از امامان این‌جا در حرم تبعیت کنند تا آن‌که نمازشان را کاملاً به پایان برسانند» (مجموع فتاوی و رسائل ابن عثیمین: ۱۳ / ۴۳۶).

والله اعلم